

Bekentenis

maandag 16 juli 2012

Laatst geupdate op maandag 16 juli 2012

Auteur: Lucie Houbiers

Ik ben een babyboomer en ben schuldig aan de stand van zaken in Nederland. Ik ben een profiteur en ik moet deud (zoals op Twitter wordt geschreven).

Ik ben schuldig aan het veroorzaken van een generatieconflict in de jaren 60/70. Weliswaar heb ik alleen ruzie gemaakt met mijn ouders en niet met een hele generatie, maar een kniesoor die dat onderscheid maakt.

Ik ben schuldig aan het veroorzaken van de vergrijzing. Ik heb slechts twee kinderen gebaard. Mijn ouders waren heel wat socialer: zij zetten zes kinderen op de wereld.

Ik heb geprofiteerd van de hypotheekrenteaftrek, vooral in de 80-er jaren toen de rente steeg tot 14%. Dat de waarde van mijn huis in die jaren met 35% daalde, is uiteraard irrelevant, evenals het feit dat ik het huis dertien jaar later nog met verlies verkocht.

Ik ben schuldig aan het zelf betalen van mijn studie tijdens mijn huwelijk. Had ik maar moeten zorgen dat er toen al regelingen voor studiefinanciering waren.

Ik ben ook te lui geweest om te regelen dat er kinderopvangtoeslagen kwamen toen mijn kinderen klein waren.

Ik ben schuldig aan naïviteit toen ik in de 90-er jaren het eerste paarse kabinet verwelkomde, hoewel ik zwaar mijn wenkbrauwen fronste (maar helaas niet meer dan dat) toen Kok zijn ideologische veren afschudde.

Ik ben egoïstisch. Ik zorg slechts één dag per twee weken voor mijn kleinkind en mijn 92-jarige schoonmoeder woont in een verzorgingshuis, niet bij mij in huis.

Ik ben een profiteur, want ik wil graag mijn pensioen ontvangen. Maar dat durf ik alleen nog te fluisteren. Hetzelfde geldt voor de AOW, maar dat graag willen is uiteraard súperasociaal.

Dus, geef me op mijn donder voor al mijn fouten, maar laat alsjeblieft mijn generatie met rust.